

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3T/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010051
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120010051.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Tóthovou na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 11.03.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný
P. O., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S. S., T. XXX/XX,

sa oslobodzuje

podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín pod sp. zn. 1Pv 703/19/3309-9 zo dňa 10.01.2020 prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona na skutkovom základe, že

hoci je ako otec mal. O. O., narodeného XX.XX.XXXX, povinný v zmysle §62 a následne Zákona o rodine a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 31P/35/2011 zo dňa 25.04.2013, právoplatného dňa 25.05.2013, povinný prispievať na výživu svojho syna O. O. sumou 50, - Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky G. F., bytom S. S., P. XXX/XX, si túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní od 25.05.2013 doposiaľ (január 2020), čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 3.959,66,- Eur, pričom v uvedenom období bol poberateľom nemocenských dávok v období od 01.11.2013 do 31.12.2013 a v období od 01.04.2014 do 30.06.2014 a následne bol zamestnaný v spoločnosti Y. K. X. s.r.o. (od 01.01.2017 do 31.12.2017, od 04.06.2018 do 31.12.2018 a od 01.01.2019 doposiaľ), a to napriek tomu, že bol uznesením Okresného súdu Trnava spisová značka 9PP/38/2018 zo dňa 17.05.2018, právoplatného toho istého dňa, podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom spisová značka 3T/23/2016 zo dňa 16.11.2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní zistil skutkový stav veci tak ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného P. O., matky dieťaťa G. F. a svedka - syna obžalovaného O. O., oboznámil listinné dôkazy, najmä rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/35/2011 zo dňa 25. 04. 2013, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.

zn. 3T/23/2016 zo dňa 16.11.2017, uznesenia Okresného súdu Trnava spisová značka 9 PP/38/2018 zo dňa 17.05.2018, odpis z registra trestov, výpis ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, správu z UVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/109/2020.

Obžalovaný P. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný zo spáchania žalovaného skutku. Poukázal na to, že matka dieťaťa doteraz od neho nežiadala úhradu dlžného výživného za celé obdobie od roku 2013. Syn O. od svojej plnoletosti býva v spoločnej domácnosti s ním a jeho rodičmi v rodinnom dome, kde má vlastnú izbu a obžalovaný spoločne so svojimi rodičmi riadne zabezpečuje jeho starostlivosť po všetkých stránkach. Posledné 3 mesiace dáva navyše synovi vreckové vo výške 50,- eur mesačne. Syn chce ísť študovať na vysokú školu a on je ochotný sa podieľať na jeho výdavkoch. Do plnoletosti syna, tento striedavo býval u neho alebo u matky dieťaťa, nie na presne stanovenú dobu, vždy sa vedeli s matkou syna dohodnúť. Obžalovaný v súčasnosti pracuje vo firme T. A. T. ako operátor výroby od 02. 02. 2021. Predtým bol asi pol roka evidovaný na úrade práce a poberá dávku 24,- eur mesačne. V minulosti pracoval v rodinnej firme u brata F. O. na základe dohody o vykonaní práce, svojim rodičom prispieva na výdavky syna a domácnosť sumou 150,- eur mesačne, títo zabezpečovali starostlivosť o jeho syna aj počas jeho výkonu trestu odňatia slobody, kde si vyživovaciu povinnosť na syna nenahlásil.

Matka dieťaťa a svedkyňa G. F. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že podávala trestné oznámenie na obžalovaného z dôvodu, že on sám sa o syna nestará, starajú sa o neho rodičia obžalovaného, pričom syn chce ísť na vysokú školu a bude potrebovať nejaké peniaze. K jej rukám neposielal obžalovaný za celý čas žiadne finančné prostriedky na výživu syna, syn býval striedavo v domácnosti u starých rodičov a striedavo u nej, podľa toho ako sa dohodli. Na syna nemalo žiadne nepriaznivé následky to, že obžalovaný neplatil na neho výživné k jej rukám. Ona po celú dobu pracovala ako predavačka a jej priemerný mesačný čistý príjem je okolo 700,- eur.

Svedok a syn obžalovaného O. O. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že od osemnástich rokov býva nepretržite u starých rodičov, kde býva aj obžalovaný, posledné 3 mesiace mu otec dáva vreckové 50,- eur mesačne, starajú sa o neho babka s dedkom, mamu chodí navštevovať. Vie o tom, že obžalovaný dával starým rodičom peniaze, keď robil.

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/35/2011 zo dňa 25.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 05. 2013 vyplýva, že maloletý O. O. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a to tak, že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa od nedele predchádzajúcej prvému týždňu v mesiaci od 17.00 hod. do nedele druhého týždňa v mesiaci do 17.00 hod. a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa od nedele predchádzajúcej tretiemu týždňu v mesiaci od 17.00 hod do nedele štvrtého týždňa v mesiaci do 17.00 hod. Otec dieťaťa je povinný prispievať na výživu maloletého O. sumou 50,- eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. Matke sa výživné na maloleté dieťa neurčuje.

Súd v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že striedavá osobná starostlivosť o dieťa je síce zabezpečovaná v rovnakom časovom úseku, ale možnosti a schopnosti oboch rodičov sú z hľadiska hmotnoprávných pomerov odlišné, pričom príjem otca dieťaťa predstavuje cca do 600,- eur mesačne, pričom matka dieťaťa dosahuje príjem na hranici minimálnej mzdy. Možnosti otca platiť výživné sú preto vyššie, keďže dieťa sa má podieľať na životnej úrovni rodičov je potrebné, aby otec zabezpečoval dieťaťu primeranú a rovnakú životnú úroveň aj v čase, keď dieťa nebude v jeho starostlivosti. Preto súd za súhlasu otca zaviazal tohto k povinnosti prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 50,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/23/2016 zo dňa 16. 11. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 11. 2017 bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona § 36 písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok sa vzťahoval na neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaného na maloletú dcéru O. O.. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 9PP/38/2018 zo

dňa 17. 05. 2018 bol obžalovaný z výkonu z vyššie uvedeného trestu podmiennečne prepustený, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní jedného roka.

Podľa odpisu z registra trestov vykazuje obžalovaný 4 záznamy. Posledným záznamom je odsúdenie na základe rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/23/2016 zo dňa 16. 11. 2017.

V súčasnosti bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon, ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/109/2020 zo dňa 10. 11. 2020, pričom tento trestný rozkaz nie právoplatný.

Zo správy UVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že počas výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný neriešil vyživovaciu povinnosť na maloletého syna O. z dôvodu striedavej starostlivosti s družkou G. F., syn počas jeho výkonu trestu bol u jeho rodičov.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného nenapĺňa materiálnu podmienku trestného činu ktorá musí byť splnená, aby išlo o trestný čin.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Na naplnenie znakov trestného činu musia byť splnené 2 podmienky:

- a) musí ísť o protiprávny čin
- b) jeho znaky musia byť uvedené v trestnom zákone.

Objektom trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona je nárok na výživu pokiaľ je založený na ustanoveniach Zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovať oprávnenú osobu v naturálnej forme, to znamená vo fatickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu a oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie a podobne.

Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bol maloletý O. O. zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ani rozsahom výživného, ktoré bolo obžalovanému určené týmto rozhodnutím.

Z prevedeného dokazovania vyplýva, že obžalovaný a matka dieťaťa striktné nepostupovali v zmysle rozhodnutia súdu o striedavej starostlivosti oboch rodičov o dieťa a maloletý sa nenachádzal v striedavej starostlivosti presne na rovnaký časový úsek u oboch rodičov. Od plnoletosti dieťaťa syn obžalovaného býva nepretržite v spoločnej domácnosti s obžalovaným a s jeho rodičmi, svoju matku chodí navštevovať. Matka dieťaťa krátko pred nadobudnutím plnoletosti dieťaťa podala na obžalovaného trestné oznámenie z dôvodu neplatenia výživného na syna k jej rukám vo výške 50,- eur mesačne. Súd na základe výsluchu obžalovaného a matky dieťaťa nezistil, že by za žalované obdobie existoval taký výrazný nepomer v príjmoch rodičov, ktorý by odôvodňoval určiť vyživovaciu povinnosť tak, aby niektorý z rodičov zabezpečoval dieťaťu primeranú a rovnakú životnú úroveň aj v čase, keď nie je dieťa v jeho starostlivosti. Obžalovaný zabezpečoval starostlivosť o syna v súčinnosti so svojimi rodičmi, s ktorými býva v spoločnej domácnosti a týmto prispieva mesačne sumou 150,- eur na zabezpečenie výdavkov spojených so starostlivosťou o syna. Posledné 3 mesiace poskytuje navyše synovi vreckové vo výške 50,- eur mesačne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že skutok obžalovaného nie trestným činom a preto ho v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín oslobodil.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie proti tomuto rozsudku nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.